

پژوهی جامعه‌شناسی گیاهی در جنگلهای شرق اردبیل (اسی قوان، فندقلو، حسنی و بویینی)

علی تیمورزاده، مسلم اکبری‌نیا، سید محسن حسینی و مسعود طبری

دانشگاه منابع طبیعی و علوم دریایی دانشگاه تربیت مدرس

تاریخ دریافت: ۸۱/۲/۱۰؛ تاریخ پذیرش: ۸۲/۴/۱۴

چکیده

این مطالعه به منظور تعیین پوشش گیاهی در ارتفاعات بین ۱۳۵۰ تا ۱۵۰۰ متری از سطح دریا در جنگلهای شرق اردبیل انجام گرفت. برای این منظور نمونه‌برداری به روش تصادفی - سیستماتیک و با شدت ۱/۳ درصد به روش برآون بلانکه انجام شد. تعداد کل پلاتهای نمونه‌برداری ۶۵ عدد بود، بر اساس مطالعه پوشش گیاهی در منطقه ۱۳۶ گونه گیاهی تشخیص داده شد که ۱۳۱ گونه به ماگنولیوفیت (۱۰۹ گونه دو لپه‌ای و ۲۲ گونه تک لپه‌ای)، ۴ گونه به پولی پودیوفیت (سرخسها) و ۱ گونه به بریوفیت (خره) تعلق دارند، و نیز تعداد ۸ گونه‌چه درخت درختچه‌ای و ۱۰۱ گونه علفی وجود دارد. نتایج مطالعه حاضر نشان می‌دهد که ارتفاع از سطح دریا در تنوع و تراکم پوشش گیاهی در دو جامعه فندق - بلوط و فندق - کرب تأثیر دارد. شب و جهت، در تغییر پوشش گیاهی نقش مهمی دارند. در منطقه مورد مطالعه سه جامعه گیاهی نیز تشخیص داده شد.

جامعه فندق - بلوط (*Querceto-coryletum*) که این جامعه در ارتفاع ۱۴۶۰ - ۱۳۸۰ متر از سطح دریا، در شبیهای

متفاوت بین ۵-۳۵ درصد، اغلب در جهات جنوبی و جنوب‌غربی، بر روی خاکهای لوم‌سیلتی و با درصد پوشش کل ۷۵-۱۰۰ درصد قرار دارد. جامعه فندق - راش (*Fageto-coryletum*) که این جامعه در ارتفاع ۱۳۷۰-۱۵۰۰ متر از سطح دریا، در شبیهای متباخت بین ۱۰-۶۰ درصد، اغلب در جهات شمالی و شمال‌غربی، بر روی خاکهای لوم‌سیلتی و با درصد پوشش کل ۸۰-۱۰۰ درصد قرار دارد. جامعه فندق - کرب (*Acero-coryletum*) که این جامعه هم در ارتفاع ۱۴۴۰-۱۵۰۰ متر از سطح دریا، در شبیهای پائین بین ۲-۱۵ درصد، در جهت جنوبی، بر روی خاکهای لوم‌سیلتی و با درصد پوشش کل ۷۵-۱۰۰ درصد قرار دارد. در مجموع نتیجه‌گیری شد که در این منطقه جهت، شب و ارتفاع از سطح دریا در تعیین جوامع گیاهی نقش اساسی دارند.

واژه‌های کلیدی: جنگل، جامعه گیاهی، اردبیل

تخرب قرار گرفته‌اند. از جمله این رویشگاه‌ها، رویشگاه جنگلی و منحصر به فرد گونه اوری (*Quercusmacranthera*) در استان اردبیل است. با

مقدمه

با توجه به روند پیشرفت علم، صنعت، تکنولوژی و از دیاد جمعیت، رویشگاه‌های طبیعی در معرض تهدید و

پایه‌ریزی شد (عطری، ۱۳۷۶). تعریف ارائه شده توسط ک. شروتر^{۱۶} و سی اچ فلاہولت^{۱۷} در کنگره بین‌المللی گیاه‌شناسی که در سال ۱۹۱۰ در بروکسل برگزار گردید، پذیرفته شد و نقطه شروع جامعه‌شناسی نوین گشت (قهرمان، ۱۳۵۷). بعد از ۵ سال برآون بلانکه^{۱۸} (۱۹۱۵)، بدون توجه به سیمای ظاهری تعریف دیگری را پیشنهاد نمود. پ. آلورگ^{۱۹} بعدها در سال ۱۹۹۲ جامعه گیاهی را تعریف کرد که در هشتمین کنگره بین‌المللی گیاه‌شناسی در سال ۱۹۵۴ توسط م. گونوچت^{۲۰}، جی. لبرون^{۲۱} و ر. مولینیر^{۲۲} ارایه گردید و مورد پذیرش همگان واقع شد. بالاخره برآون بلانکه در سال ۱۹۵۵ به همراه م. گونوچت برای بیان مفهوم جامعه گیاهی تعریف ناب و کاملاً متکی بر رستنیها را پیشنهاد کرد (قهرمان، ۱۳۵۷). اولین کسانی که در مورد فلور ایران تحقیق نموده‌اند می‌توان از اولیسویر^{۲۳} (۱۷۷۸) و کوتچی^{۲۴} (۱۸۴۱-۱۸۴۲) و همچنین خاوری نژاد (۱۹۶۵)، تریگوبو - مبین (۱۹۷۰)، اسدالهی (۱۹۸۰)، جوانشیر (۱۳۴۹) و حمزه (۱۳۷۳) نام برد (ابراری و عزیزی، ۱۳۸۱). در حال حاضر مطالعات جامعه‌شناسی گیاهی از شاخه‌های دانش کولوژی است که می‌تواند یکی از ابعاد مهم ویژگیهای زیستگاهها را تعیین کند. در واقع هدف اصلی جامعه‌شناسی گیاهی تعیین پوشش گیاهی تحت تأثیر عوامل اقلیمی، خاکی و توپوگرافی است که بوجود آورنده پدیده‌های مهم اکوئیپ‌ها در توده‌های جنگلی هستند. با تشخیص گونه‌ها و با توجه به اینکه هر گونه گیاهی دارای نیازهای اکولوژیک مشخصی است، می‌توان پی به وضعیت رویشگاه برد و حتی در انتخاب روش‌های مناسب جنگل‌شناسی از آن کمک گرفت.

- 16 - K. Schroter
- 17 - Ch. Flahault
- 18 - Braun-Blanquet
- 19 - P. Allorge
- 20 - M. Guinochet
- 21 - J. Lebrun
- 22 - R. Molinier
- 23 - Olivier
- 24 - Kotschy

بررسیهای کارشناسی مقدماتی مشخص گردید که عمدت‌های از عرصه‌های جنگلی این منطقه از ۱۲۰ سال قبل شروع به تخریب گرده است. در این رابطه بررسیهای علمی بنیادی و تحقیقات کاربردی اصولی صورت نگرفته است. در حالیکه جنگل یکی از ارزشمندترین ثروت‌های ملی کشور ما است و مدیریت آن باید به نحوی انجام گیرد که پایداری آن را برای تمامی نسلها تضمین نماید.

در این خصوص شناخت بیشتر از رویشگاه‌های جنگلی ضروری بنظر می‌رسد. این رویشگاه منحصر به فرد، از نظر ذخیره‌گاه بیوسفری، حفظ ذخایر ژنتیکی، حفظ پوشش گیاهی موجود، توسعه و گسترش آن در سطح منطقه به منظور احیای پوشش جنگلی تخریب یافته و بهسازی اکوسیستم بسیار حائز اهمیت است که تحقیق حاضر نیز جمله بر نیازهای پایه و کاربردی در رابطه با مدیریت اصولی این رویشگاهها استوار است.

شریح پوشش گیاهی و انواع تیبهای گیاهی به روش اصولی اولین بار توسط فن - هومبولت^۱ (۱۸۰۷)، هیر^۲ (۱۸۳۵)، پست^۳ (۱۸۶۲)، گریزباخ^۴ (۱۸۷۲)، وارمنیگ^۵ (۱۸۹۵) (عطری، ۱۳۷۶). بوسوتی^۶ (کایز و همکاران)، آلکوبر^۷ (بورتون و همکاران، ۱۹۹۸) و کاینر^۸ (رچینگر، ۱۹۸۹) انجام گرفت. فکر اصلی جامعه‌شناسی گیاهی به روش گیاگانی توسط برخی از پژوهشگران در جنوب و مرکز اروپا، تورمن^۹ (۱۸۴۹)، لکوی^{۱۰} (۱۸۵۵)، لورن^{۱۱} (۱۸۵۸)، کرنر^{۱۲} (۱۸۶۳)، درود^{۱۳} (۱۸۹۰) و در اروپای شمالی، هولت^{۱۴} (۱۸۸۱)، کاژاندر^{۱۵} (۱۹۰۳)،

۱۳۶

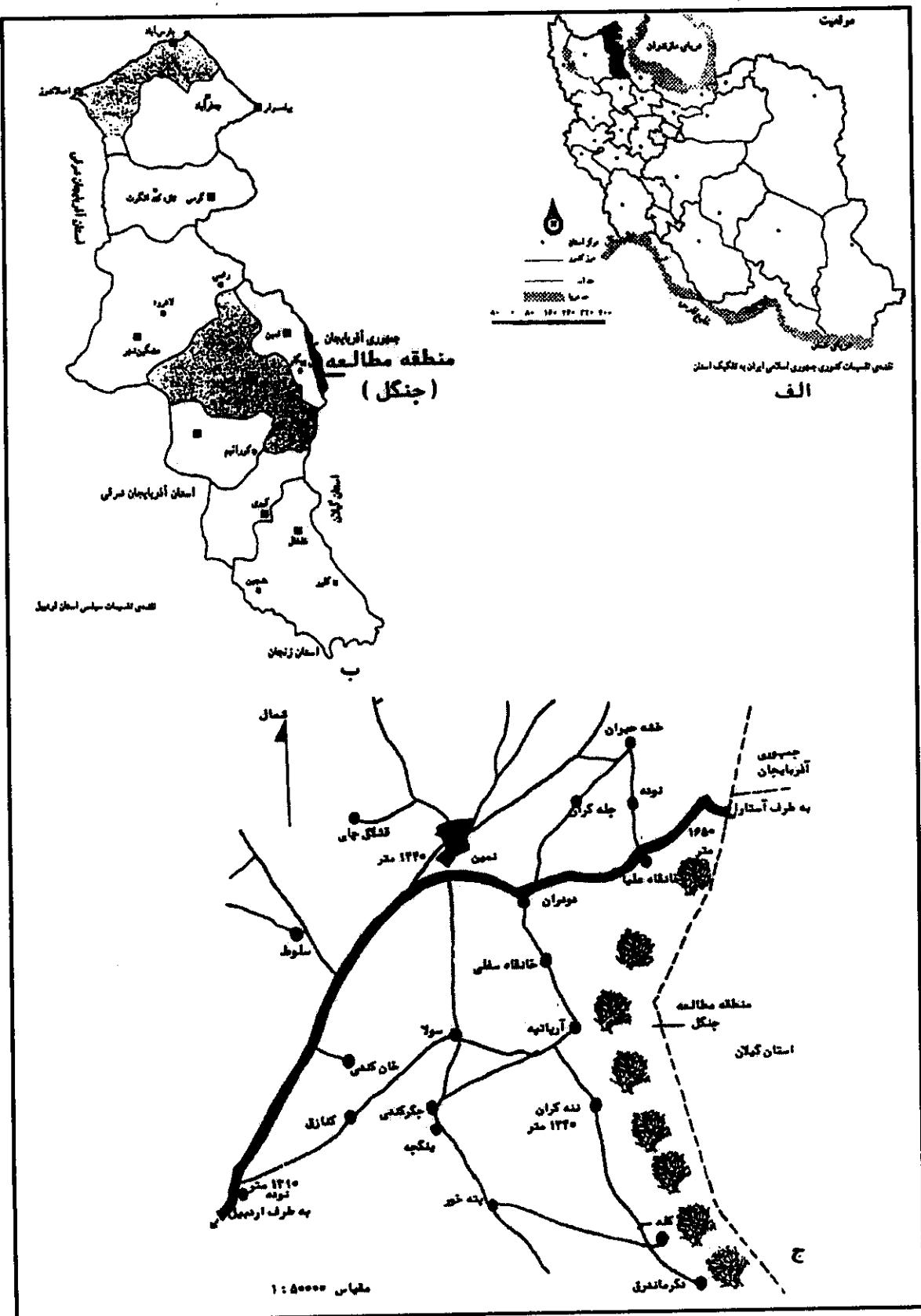
- 1 - Von-Humboldt
- 2 - Heer
- 3 - Post
- 4 - Grisebach
- 5 - Warming
- 6 - Bussotti
- 7 - Alcober
- 8 - Kainer
- 9 - Thurmann
- 10 - Lecoq
- 11 - Lorenz
- 12 - Kerner
- 13 - Drude
- 14 - Hult
- 15 - Cajander

می‌آید. با این روش سطح حدائق در حدود ۴۱۰ مترمربع در منطقه مورد مطالعه است (شکل ۲). وقتی که ابعاد قطعه نمونه به اندازه سطح حدائق می‌رسد مطمئن خواهیم بود که اکثریت قریب به اتفاق گونه‌ها را یافته‌ایم ولی برای اطمینان بیشتر، سطح حدائق نمونه‌برداری برای این منطقه ۵۰۰ مترمربع (20×25) در نظر گرفته شد (شکل ۳). نمونه‌برداری به روش تصادفی - سیستماتیک و باشد ۱/۳ درصد انجام گردید، تعداد کل پلاتها ۶۵ عدد بود که نمونه‌برداری با استفاده از فرم جدول جامعه‌شناسی گیاهی بروان بلاکه استفاده شد. در هر یک از این پلاتها، ارتفاع از سطح دریا، جهت، شبیب، وضعیت جغرافیایی، زمین‌شناسی، اطلاعات خاکشناسی، نوع گونه، فراوانی، تاج پوشش برای گونه‌های درختی، درختچه‌ای و علفی برداشت گردید، بر اساس مطالعه پوشش گیاهی در منطقه ۱۳۶ گونه گیاهی تشخیص داده شد که برای شناسایی گونه‌ها از منابع ۸ تا ۳۰ و ۳۶ استفاده شده است. برای تعیین نامهگذاری پوشش گیاهی در منطقه مورد مطالعه، منحنی فرکانس رانکایر ترسیم گردید. پس از نمونه‌برداری، تمام داده‌های قطعات نمونه‌برداری به جدول خام منتقل گردیدند. در مرحله بعدی، آرایش گونه‌ها بر اساس درجه پایابی آنها آنجام گرفت. پس از آن به منظور پایابی برای همه گونه‌ها، آنها را به ترتیب نزولی (از بیشینه به کمینه) ردیف کردیم. این پایابی نشان می‌دهد که چه گونه‌هایی دارای بیشترین حضور و چه گونه‌هایی دارای کمترین حضور در پلاتها هستند. برای تشخیص گونه‌های متمایز، از این مجموعه فقط گونه‌هایی را با پایابی متوسط که بطور معمول در گسترده بین ۶۰ - ۱۰ درصد قرار دارند در نظر گرفتیم. این محدوده به گونه‌هایی مربوط می‌شود که در بین ۷-۴۰ قطعه نمونه از کل ۶۵ قطعه نمونه قرار دارند و گونه‌هایی که درصد آنها خارج از حد بالا و یا پایین بودند بطور موقت کثار گذاشته شدند.

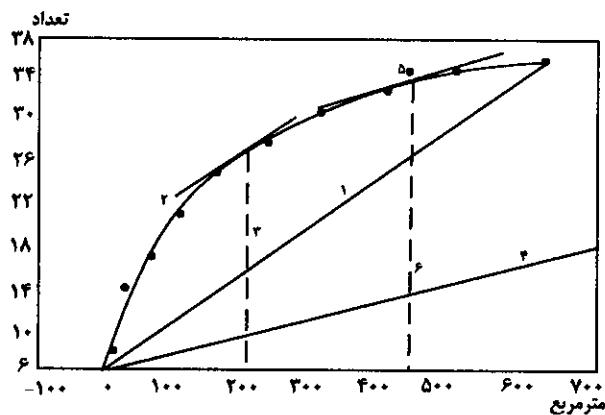
مواد و روشها

جنگل‌های شرق اردبیل در شمال ارتفاعات باگرو (دباله کوههای تالش) در محدوده ارتفاعی ۱۳۵۰ تا ۱۵۰۰ متر از سطح دریا، در ۲۴ کیلومتری شرق اردبیل و در ۹ کیلومتری جنوب شرقی نمین گسترش یافته‌اند، مساحت این جنگلها حدود ۱۷۷۳ هکتار که ۱۳۱۳ هکتار جنگل مرغول و ۴۶۰ هکتار جنگل تخربی یافته می‌باشد (آمار اداره جنگلداری اردبیل). در این تحقیق ۲۵۲ هکتار آن مورد بررسی قرار گرفته‌اند (شکل ۱. الف، ب و ج). آب و هوای این منطقه مدیترانه معتدل است و متوسط باران ۳۹ ساله (۱۳۷۳-۱۳۳۴) در ایستگاه اردبیل ۳۵۲/۶ میلی‌متر و متوسط دمای ۳۹ ساله ۹/۷ سانتی‌گراد، حداقل مطلق آن $-31/5$ - درجه سانتی‌گراد (دی ماه ۱۳۶۳) اندازه‌گیری شده است. با توجه به متوسط ماهانه ارقام، رطوبت نسبی در فصل زمستان بین ۹۶ تا ۹۷ درصد و در تابستان ۹۷/۵ تا ۹۷ درصد متغیر است که معرف مرطوب بودن منطقه می‌باشد. جنس سنگ مادر این منطقه دارای توده بزرگی از تراکی - آندزیت، بازالت و مواد گذاره داسیت - رئولیت مربوط به دوران سنوزوئیک است. در تحقیق حاضر ابتدا نقشه پراکنش جنگل‌های منطقه مورد بررسی و مرزیندی رویشگاهها در منطقه همراه با بازدید زمینی تهیه شده و سپس به نمونه‌برداری از پوشش گیاهی به روش بروان‌بلاکه اقدام گردید. در این روش ابتدا برای تعیین سطح حدائق در منطقه به تعداد ۱۰ پلات و بصورت تصادفی به مساحت‌های ۹، ۲۵، ۶۴، ۱۰۰، ۱۵۰، ۲۲۵، ۳۰۰، ۴۰۰، ۵۰۰ و ۶۲۵ مترمربع انتخاب گردید. تعداد گونه‌های شناسایی شده بترتیب عبارت از: ۱۴، ۸، ۱۷، ۲۱، ۲۸، ۲۵، ۳۱، ۳۳، ۳۱ و ۳۶ عدد بوده است (شکل ۲). کین^۱ (۱۹۳۸) روشی را برای تعیین دقیق نقطه مورد نظر بر روی منحنی سطح حدائق ارایه کرده است که بر اساس آن سطح نمونه‌برداری در این منطقه ۲۰۰ مترمربع است و برای تعیین دقیق‌تر سطح حدائق با ۵۰ درصد گونه‌های شمارش شده و ۱۰۰ درصد نمونه‌برداری بدست

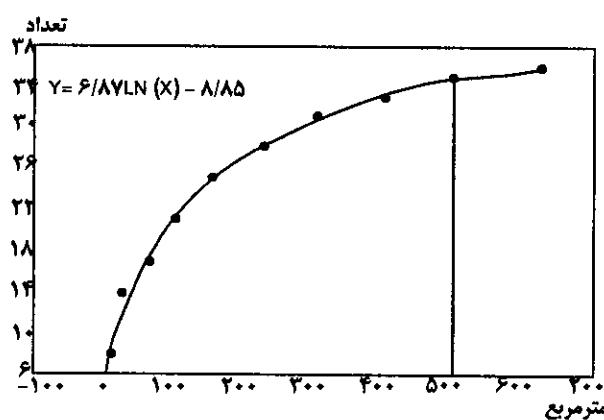

شکل ۱- موقعیت تقسیمات استان اردبیل در کشور، تقسیمات سیاسی استان و منطقه مطالعه.

شکل ۲- نمودار تعیین دقیق تر سطح حداقل به روش کین: ۱- خط ۱۰ درصد؛ ۲- خط موازی با ۱ و مماس بر منحنی؛ ۳- خط عمود از نقطه مماس بر منحنی بر حسب افزایش ۱۰ درصد؛ ۴- خط ۵۰ درصد گونه در سطح کل؛ ۵- موازی با ۴ و مماس بر منحنی؛ ۶- تعیین سطح حداقل دقیق.

شکل ۳- نمودار تعیین سطح حداقل برداشت.

نزولی نوشته شدند. در مورد مطالعات خاک‌شناسی، بر اساس جوامع گیاهی بدست آمده در منطقه مورد بررسی قرار گرفت، در هر جامعه به حفر ۵ پروفیل مبادرت گردید، آزمایشات فیزیکی خاک شامل تعیین درصد رس، لای و ماسه و آزمایشات شیمیایی خاک عبارتند از: درصد اشباع (S.P.)، شوری (E.C.)، اسیدیته (pH)، درصد آهک‌لا (T.N.V)، درصد کربن آلی (O.C)، درصد ازت (N)، فسفر (P)، پتاسیم (K)، آهن (Fe)، روی (Zn)، مس (Cu) و منگنز (Mn) بودند.

تعداد گونه‌هایی که در بین ۱۰-۶۰ درصد قطعات نمونه قرار داشتند ۳۲ عدد بود (جدول ۱). سپس گونه‌های متمایز به جدول جدید متقل گردیدند و سایر گونه‌ها کنار گذاشته شدند، گونه‌های متمایز مشابه در قطعات نمونه با همیگر در جدول جزیی جدید نوشته شدند. هنگامیکه تعداد گونه‌های متمایز در هر گروه تعیین گردید، آرایش جدید قطعات نمونه در جدول نوشته شد. در نتیجه تکمیل جدول جزیی نهایی، جدول خام به جدول متمایز تبدیل گردید که در این جدول گونه‌های متمایز و سایر گونه‌ها به ترتیب در زیر هم بر حسب پایابی

جدول ۱- گونه‌های متمایزی.

گونه	ردیف	گونه	ردیف
<i>Pyrus hyrcana</i> FEDOR.	۱۷	<i>Polygonatum polyanthemum</i> (M.B.) I	۱
<i>Malus orientalis</i> L.	۱۸	<i>Dryopteris filix-mas</i> (L.) SCHOTT.	۲
<i>Heracleum richingeri</i> MANOEN	۱۹	<i>Fagus orientalis</i> LIPSKY.	۳
<i>Lathyrus incurvus</i> (ROTH) WILLD	۲۰	<i>Lonicera caucasica</i> PALL.	۴
<i>Milium pedicellare</i> (BORNM.) ROS.	۲۱	<i>Quercus castanifolia</i> C.A.MEY.	۵
<i>Origanum vulgare</i> L.	۲۲	<i>Bromus lanceolata</i> ROTT.	۶
<i>Stachys byzantina</i> C.KOCH.	۲۳	<i>Evonymus europaea</i> L.	۷
<i>Ilex spinigera</i> LOES.	۲۴	<i>Sanicula europaea</i> L.	۸
<i>Tarnus communis</i> L.	۲۵	<i>Viburnum lantana</i> L.	۹
<i>Lolium multiflorum</i> LAM.	۲۶	<i>Crataegus szovitsii</i> A.POJARK.	۱۰
<i>Pteridium aquilinum</i> (L.) KUHN.	۲۷	<i>Carex acuta</i> L.	۱۱
<i>Trisetum bungei</i> BOISS.	۲۸	<i>Quercus macranthera</i> F.et.M.	۱۲
<i>Sedum spurium</i> M.B.	۲۹	<i>Primula acaulis</i> L.	۱۳
<i>Cervaria caucasica</i> (M.B.) M.PT.	۳۰	<i>Viburnum opulus</i> L.	۱۴
<i>Dactylis glomerata</i> L.	۳۱	<i>Centaurea hyrcanica</i> BORNM.	۱۵
<i>Lampsana intermedia</i> M.B.	۳۲	<i>Acer campester</i> L.	۱۶

جامعه‌شناسی، گونه‌های غالب و درصد گونه‌های معرف سه جامعه تشخیص داده شد که عبارتند از:

جامعه I. فندق - بلوط (*Querceto-Coryletum*)
این جامعه در ارتفاع ۱۴۶۰-۱۳۸۰ متر از سطح دریا در شیوه‌های متفاوت بین ۵-۳۵ درصد، اغلب در جهات جنوبی، جنوب‌غربی و شمالی، روی خاکهای لوم‌سیلیتی (لومرسی) با درصد پوشش کل ۷۵-۱۰۰ قرار دارد. تعداد گونه‌های معرف این جامعه ۷ عدد، گونه‌های همراه ۷۱ عدد، درختی ۳ عدد، درختچه‌ای ۲۰ عدد و علفی ۵۵ عدد بوده است.

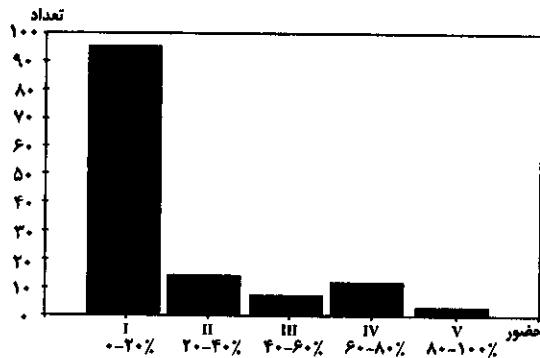
گونه‌های معرف این جامعه عبارتند از:

Quercus castaneifolia, *Quercus acranthera*, *Crataegus szovitsii*, *Centaurea hyrcana*, *Origanum vulgare*, *Trisetum bungei* and *Dactylis glomerata*.

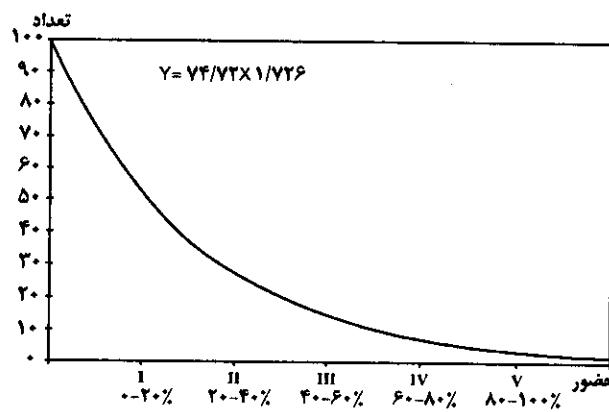
نتایج و بحث

بر اساس مطالعه پوشش گیاهی در منطقه ۱۳۶ گونه گیاهی تشخیص داده شد که ۱۳۱ گونه از ماقنولیوفیت (نهاندانگان)، ۱۰۹ گونه دولپه‌ای و ۲۲ گونه تک‌لپه‌ای، ۴ گونه از پولی‌پودیوفیت (نهانزادان آوندی، سرخسها) و ۱ گونه از بریوفیت (خرze)، نیز تعداد ۸ گونه درختی، ۲۲ گونه درختچه‌ای و ۱۰۱ گونه علفی و خسبی وجود دارد. بر این اساس مشاهده می‌گردد که ۹۶ گونه مورد مطالعه در ۱-۲۰ درصد قطعات نمونه، ۱۵ گونه در ۴۰-۶۰ درصد قطعات نمونه، ۸ گونه در ۶۱-۸۰ درصد قطعات نمونه و ۴ گونه در ۸۱-۱۰۰ درصد قطعات نمونه قرار گرفته‌اند. بعلاوه فرکانس رانکایر ترسیم شده بشکل *L* می‌باشد (شکلهای ۴ و ۵)، که این خود معرف ناهمگنی توده نباتی مورد بررسی است (جوانشیر، ۱۳۴۹). با توجه به جدول

شکل ۴- نمودار ستونی بسامد جنگل ناهمگن منطقه مورد مطالعه.

شکل ۵- منحنی بسامد جنگل ناهمگن منطقه مورد مطالعه.

خاکهای لوم سیلتی (لوم رسی) و با درصد پوشش کل ۷۵-۱۰۰ درصد قرار دارد. تعداد گونه‌های معرف این جامعه ۲ عدد، گونه‌های همراه ۵۵ عدد، درختی ۳ عدد، درختچه‌ای ۱۴ عدد و علفی ۴۰ عدد بوده است. گونه‌های معرف این جامعه عبارتند از:

Acer campster and *Heraclium rechingeri*
(شکل ۶).

بنابراین، جامعه گیاهی شامل گونه‌هایی هستند که استعداد زندگی در چنین محیطی را دارند.

در جامعه فندق - بلوط وجود گونه‌های گیاهی نظیر *Centaurea hyrcanica*, *Origanum vulgare L.*, *Dactylis glomerata L.* و *BORNM.* می‌دهد که این جنگل تا حد زیادی تنک شده است، زیرا این گونه گیاهی از گیاهان حاشیه جنگل می‌باشد. این جامعه گیاهی در شباهای بین ۵-۳۵ درصد قرار دارد، در نتیجه، زهکشی خاک خوب بوده و شرایط تهییه خاک

جامعه **II** فندق - راش (*Fageto-Coryletum*): این جامعه در ارتفاع ۱۳۷۰-۱۵۰۰ متر از سطح دریا، در شباهای متفاوت بین ۱۰-۶۰ درصد، اغلب در جهات شمالی، شمال غربی، شمال شرقی بر روی خاکهای لوم سیلتی و با درصد پوشش کل ۸۰-۱۰۰ درصد قرار دارد. تعداد گونه‌های معرف این جامعه ۹ عدد، گونه‌های همراه ۹۸ عدد، درختی ۵ عدد، درختچه‌ای ۱۹ عدد و علفی ۸۳ عدد بوده است.

گونه‌های معرف این جامعه عبارتند از: *Fagus orientalis*, *Dryopteris filix-mas*, *Carex acuta*, *Evonymus europaea*, *Primula acaulis*, *Ilex spinigera*, *sedum spurium*, *Tamus communis* and *Stachys byzanthina*.

جامعه **III** فندق - کرب (*Acero-Coryletum*): این جامعه در ارتفاع ۱۴۴۰-۱۵۰۰ متر از سطح دریا، در شباهای پایین بین ۲-۱۵ درصد، در جهت جنوبی، بر روی

خاک زیاد و اسیدیته خاک ($pH = 5.2$) می‌باشد و به علت شیب پایین (۱۵-۲ درصد)، زهکشی در حد ملایم تا خوب صورت می‌گیرد و شرایط تهییه خاک متوسط است، بطوریکه میانگین درصد شوری ($E.C = 1/88$)، ازت و مس در حد بالا و میانگین سایر عناصر در حد متوسط تا پایین قرار دارد. چنانچه ملاحظه می‌شود، این جامعه گیاهی نسبت به دو جامعه قبلی در مقابل شوری خاک حساسیت کمتری را نشان می‌دهد، زیرا مقدار شوری در این جامعه گیاهی دو برابر جامعه گیاهی قبلی است و این جامعه گیاهی در دامنه جنوبی مستقر است که نشانگر روشنی پستد بودن آن می‌باشد.

با توجه به تجزیه عناصر خاک و رابطه آنها با جوامع گیاهی در منطقه مورد مطالعه و با استفاده از تجزیه واریانس نتایج زیر بدست می‌آید:
هر سه جامعه گیاهی فندق - راش، فندق - بلوط و فندق - کرب بر روی خاکهای لوم سیلیتی مستقرند و با توجه به تجزیه واریانس عناصر خاک ملاحظه می‌شود که صفات $T.N.V$ ، pH ، $E.C$ و Mn و Zn و Fe و K و $O.C$ و $S.P.$ مورد بررسی در این سه جامعه گیاهی اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال ۱درصد نشان می‌دهند و صفت $O.C$ در سطح احتمال ۵٪ معنی‌دار و صفت $S.P.$ در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار و N و Cu غیرمعنی دارند. با توجه به میانگین عناصر خاک ملاحظه می‌شود که در جامعه فندق - افرا میانگین Cu و N و $E.C$ بیشترین مقدار و $T.N.V$ ، pH و $O.C$ و Zn و K و $O.C$ و $S.P.$ مقدار و Mn بیشترین مقدار را نشان می‌دهند. جامعه فندق - راش، میانگین Mn و Cu و Zn و Fe و K و P بیشترین مقدار را نشان می‌دهد. جامعه فندق - $S.P.$ بیشترین مقدار و Zn و Fe و K و P و $O.C$ و $T.N.V$ و pH و $E.C$ و $S.P.$ کمترین Mn مقدار را نشان می‌دهد. با توجه به دندروگرام رابطه دسته‌بندی عناصر خاک مورد مطالعه در سه جامعه فوق ملاحظه می‌شود که عناصر K و Mn و $S.P.$ و Fe و Mn کمترین مقدار را نشان می‌دهند.

در این شیب اسیدیته خاک ($pH = 5.76$) و سایر عناصر در حد متوسط و شوری خاک ($E.C = 0.95$) می‌باشد در صورتیکه مقدار میانگین ازت و مس در حد بالا است. جهت دامنه، نقش مؤثری در پراکنش جامعه فوق دارد بطوریکه این جامعه در دامنه‌های جنوبی و جنوب‌غربی مستقر است. زیرا بلوط‌ها در مکانهای خشکتر و اغلب در دامنه‌های جنوبی گسترش زیادی دارند. بنابراین نتیجه‌گیری می‌شود که بلوط گونه روشنی پستد است (حبیبی، ۱۳۷۱).

این جامعه در ارتفاع ۱۴۶۰-۱۳۸۰ متر از سطح دریا قرار دارد، در مقایسه با جامعه گیاهی فندق - کرب که در ارتفاع ۱۴۴۰-۱۵۰۰ متر از سطح دریا واقع است اختلاف ارتفاع را نشان می‌دهد که این اختلاف ارتفاع در تعیین جامعه گیاهی فوق تأثیر داشته است، بطوریکه کوچکترین تغییرات در توپوگرافی (تأثیر عمق خاک، شیب، درصد، دامنه و بافت خاک) امکان دارد در بسیاری از مکانها عکس العمل مهمی در بلوط داشته باشد (بوسوتنی، ۱۹۹۷).

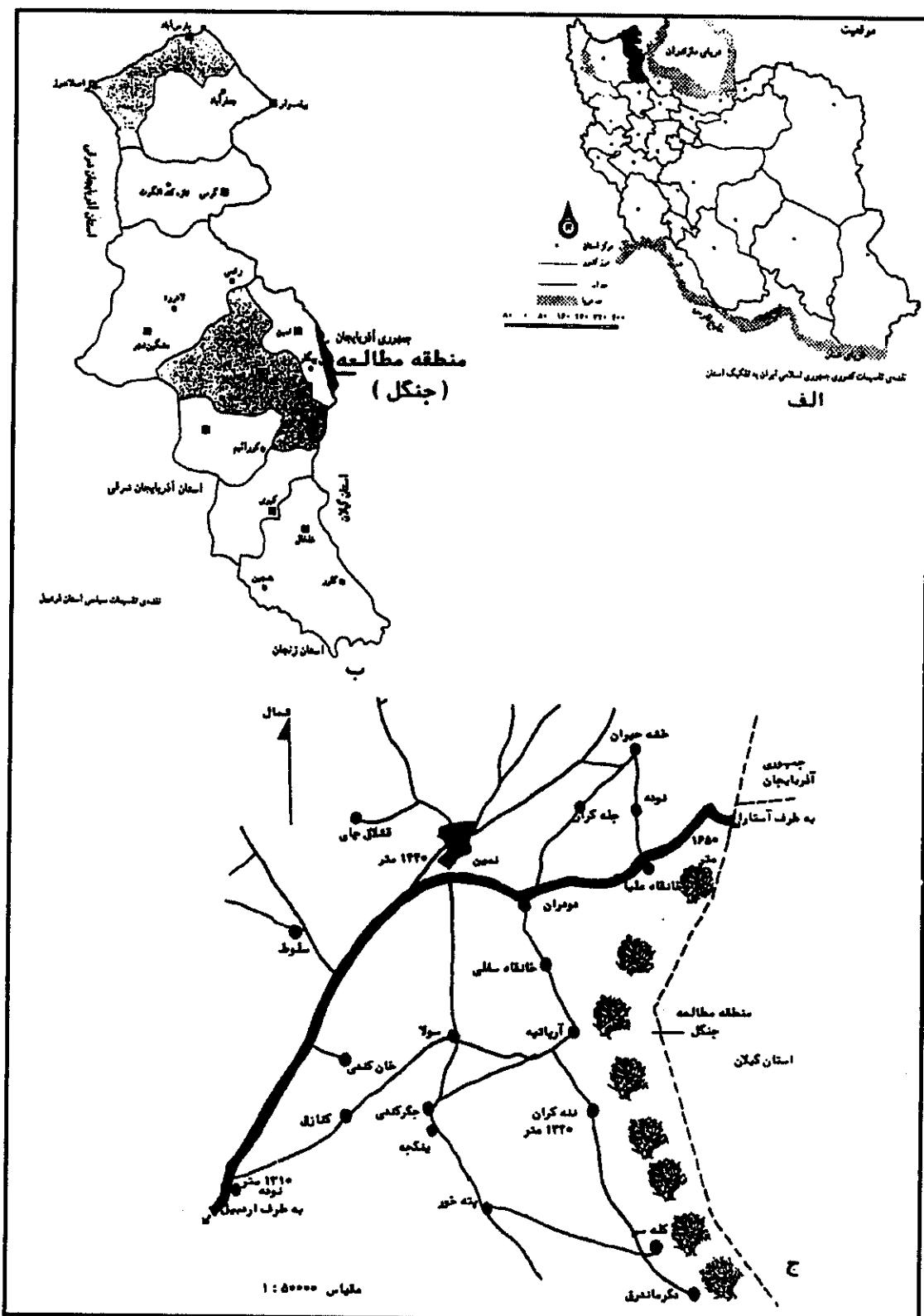
در جامعه گیاهی فندق - راش وجود گونه‌های گیاهی *spinigera Loes.*, *Ilex Acuta L.* و *Sedum spurium* نظیر *Ilex Acuta L.* بیانگر وجود سایه زیاد در این جامعه می‌باشد و نشانگر میزان رطوبت مناسب در این جامعه گیاهی است. این جامعه مشخص کننده شرایط تهییه مناسب خاک است و به علت شبیه زیاد بین ۱۰-۶۵ درصد، زهکشی مناسب در خاک آنها صورت می‌گیرد، بطوریکه اسیدیته خاک ($pH = 5.97$) و سایر عناصر در حد بالا، در حالیکه شوری خاک ($E.C = 0.82$) می‌باشد. این جامعه در دامنه‌های شمالی، شمال‌شرقی و شمال‌غربی مستقر است، بنابراین گونه سایه‌پست واقعی است زیرا در دامنه‌های شمالی به علت مساعد بودن رژیم آبی، رشد آن بسیار مساعدتر است (حبیبی، ۱۳۷۱).

در جامعه فندق - کرب وجود گونه *Heraclium rechingeri MANOEN.* نشان می‌دهد که رطوبت

عنصر اختلاف وجود دارد، بدین معنی جامعه فندق - افرا.

P در سه حامعه در یک ردیف قرار دارند ولی، یا سایر

شکل ۶- نقشه پوشش گیاهی منطقه مطالعه.

تحلیل آن با عوامل محیطی، می‌توان رابطه بین زیست اقلیم و پراکنش جوامع گیاهی را مشخص نمود. از طرفی شناسایی گونه‌های گیاهی معرف جنس خاک و قدرت باروری آن ناحیه است، زیرا هر گروه گیاهی با خصوصیات شیمیایی و فیزیکی و زیستی خاک آنها همبستگی نزدیک دارد. با توجه به بررسی انجام شده، با شناسایی جوامع گیاهی، خاک، توپوگرافی و مطالعه تأثیر عوامل اقلیمی، می‌توان از طریق عملیات جنگلکاری و انتخاب روش‌های مناسب جنگل شناسی از گونه‌های گیاهی سازگار برای توسعه جنگل، بهره گرفت.

سیاستگذاری

با توجه به اینکه تحقیق حاضر با حمایت مالی
تعاونت پژوهشی دانشگاه تربیت مدرس به انجام رسیده
است، وظیفه خود می‌دانم تا بدینوسیله از مساعدتهای
انجام شده توسط آن معاونت و نیز معاونت پژوهشی
دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی نور سپاسگزاری و
قدرتانی نماید.

با جامعه فندق - بلوط در عناصر E.C و O.C pH Cu در یک ردیف قرار دارند

با توجه به موارد فوق ملاحظه می شود که عناصر K , Mn , $S.P.$, Fe و P در تعیین جامعه گیاهی نقش اساسی دارند. در مقایسه سایر عناصر به نظر می رسد که در جامعه گیاهی فندق - بلوط مقدار میانگین $T.N.V$. در مرحله اول و عناصر Zn و N در اولویتهای بعدی، جامعه گیاهی فندق - راش مقدار میانگین pH و Cu در مرحله اول و سایر عناصر $T.N.V$, $N.E.C$, Zn و $E.C$ در اولویت بعدی، در صورتیکه در جامعه گیاهی فندق - کرب، مقدار میانگین Zn در مرحله اول و سایر عناصر N و $T.N.V$. در اولویت بعدی در تعیین جوامع گیاهی تأثیرگذار می باشدند که عوامل تأثیرگذار از قانون مبنیم یا قانون حداقل لیبیگ^۱ پیروی می کنند. (اردکانی، ۱۳۸۱).

گاهی جوامع گیاهی معرف و بیزگیهای زیرزمینی هستند، بنابراین ترکیب گونه‌های جامعه گیاهی می‌تواند به شناسایی عمق آب و استعداد زمینی کمک مؤثری نماید. همچنین جوامع گیاهی نیز در زیست اقلیم شناسی حائز اهمیت‌اند. با شناسایی جوامع گیاهی و تجزیه و

منابع

۱. ابراری، کامبیز و عزیزی، پیروز. ۱۳۸۱. بررسی جوامع گیاهی راشستانهای منطقه خشکاب (سیاهکل - دیلمان). مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، شماره ۲ و ۳ ۱۴-۳ صفحه.
 ۲. اردکانی، محمد رضا. ۱۳۸۱. اکولوژی. دانشگاه تهران. ۳۳ ص.
 ۳. جوانشیر، کریم. ۱۳۶۹. اجتماعات نباتی و نقش آنها در استفاده از منابع طبیعی. نشریه دانشکده جنگلداری، شماره ۲۳ و ۹-۲۸.
 ۴. حبیبی کاسب، حسین. ۱۳۷۱. مبانی خاکشناسی جنگل، دانشگاه تهران. ۴۳۴ ص.
 ۵. عصری، یونس. ۱۳۷۴. جامعه شناسی گیاهی. موسسه تحقیقات جنگل‌های و مرتع. ۲۸۵ ص.
 ۶. عطیری، مرتضی. ۱۳۷۶. فیتوسوسیولوژی (ترجمه). موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مرتع. ۳۸۴ ص.
 ۷. قهرمان، احمد. ۱۳۵۷. فلور ایران. انجمن ملی حفاظت منابع طبیعی و محیط انسانی. جلد ۱، ۲۵۲ ص.
 ۸. قهرمان، احمد. ۱۳۶۰. فلور ایران. انجمن ملی حفاظت منابع طبیعی و محیط انسانی. جلد ۲، ۲۵۲ ص.
 ۹. قهرمان، احمد. ۱۳۶۱. فلور ایران. موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مرتع. جلد ۳، ۲۴۴ ص.
 ۱۰. قهرمان، احمد. ۱۳۶۲. فلور ایران. موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مرتع. جلد ۴، ۲۷۴ ص.
 ۱۱. قهرمان، احمد. ۱۳۶۳. فلور ایران. موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مرتع. جلد ۵، ۲۴۰ ص.
 ۱۲. قهرمان، احمد. ۱۳۶۳. فلور ایران. موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مرتع. جلد ۶، ۲۵۰ ص.
 ۱۳. قهرمان، احمد. ۱۳۶۴. فلور ایران. موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مرتع. جلد ۷، ۲۴۰ ص.

۱۴. قهرمان، احمد. ۱۳۶۵. فلور ایران. موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع. جلد ۸، ۲۵۰ ص.
۱۵. قهرمان، احمد. ۱۳۶۵. فلور ایران. موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع. جلد ۹، ۲۵۰ ص.
۱۶. قهرمان، احمد. ۱۳۶۷. فلور ایران. موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع. جلد ۱۰، ۲۵۰ ص.
۱۷. قهرمان، احمد. ۱۳۶۷. فلور ایران. موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع. جلد ۱۱، ۲۴۸ ص.
۱۸. قهرمان، احمد. ۱۳۷۲. فلور ایران. موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع. جلد ۱۲، ۲۷۰ ص.
۱۹. قهرمان، احمد. ۱۳۷۳. فلور ایران. موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع. جلد ۱۳، ۲۵۰ ص.
۲۰. قهرمان، احمد. ۱۳۷۴. فلور ایران. موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع. جلد ۱۴، ۲۵۰ ص.
۲۱. قهرمان، احمد. ۱۳۷۵. فلور ایران. موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع. جلد ۱۵، ۲۴۸ ص.
۲۲. قهرمان، احمد. ۱۳۷۶. فلور ایران. موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع. جلد ۱۶، ۲۵۰ ص.
۲۳. قهرمان، احمد. ۱۳۷۷. فلور ایران. موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع. جلد ۱۷، ۲۵۲ ص.
۲۴. قهرمان، احمد. ۱۳۷۷. فلور ایران. موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع. جلد ۱۸، ۲۵۰ ص.
۲۵. میین، صادق. ۱۳۵۴. رستنی‌های ایران. دانشگاه تهران. جلد ۱، ۵۰۲ صفحه.
۲۶. میین، صادق. ۱۳۵۸. رستنی‌های ایران. دانشگاه تهران. جلد ۲، ۵۲۵ صفحه.
۲۷. میین، صادق. ۱۳۶۴. رستنی‌های ایران. دانشگاه تهران. جلد ۳، ۶۶۴ صفحه.
۲۸. میین، صادق. ۱۳۷۴. رستنی‌های ایران. دانشگاه تهران. جلد ۴، ۳۳۵ صفحه.
۲۹. مطفریان، ولی‌الله. ۱۳۷۷. فرهنگ نامهای گیاهان ایران. فرهنگ معاصر و ۶۹+۶۱ ص.
۳۰. میمندی‌ترزاد، محمدجواد. ۱۳۴۸. اکولوژی پوششی زنده خاک. دانشگاه تهران. جلد ۱، ۲۴۱ ص.
31. Alcober, JA, and MB. Crespo. 1998. Distribution and autecology of tejo (*Taxus baccata*) in calencia Ecologia. Madrid. No. 2, 131-138; 18 refs.
32. Burton, V., Donald, Barnes., R. Zak. Shirleg, R. Deton. Stephen and H. spurr. 1988. Forest Ecology. U.S.A. 774p.
33. Bussotti, F., and P. Grossoni. 1997. European and mediterraneann Oak. Taxonomic problems. Italian – Forestale-e Montana, 52:4, 240-260; 37 ref.
34. Kainer, KA., ML. Duryea., N. Costa-de-Macedo., and K. Williams. 1998. Brazil nut seedling establishment and eutecology in extractive reserves of Acre, Brazil. Ecological-Applications. 8:2, 397-410:62 ref. PY: LA: in (English).
35. Rechinger, KH. 1989. Flora Iranical Flora des Iranischen Hochlandes und der Umrahmemden Gebirge, *Fagaceae*. Vol. 77-32p.

A study of phytosociology of Eastern Ardebil forests (Asigheran, Fandoghloo, Hasani and Bobini)

A. Teymourzadeh, M. Akbariniya, S.M. Hosseini, M. Tabari

Dept. of Forestry, Faculty of Natural Resources and Marine Sciences, Tarbiat Modarres University, Noor, Iran.

Abstract

A study was carried out to determine the vegetation at altitudes between 1350-1500 meters in Eastern Ardebil forests. Using Broun Blanquet's Random-Systematic sampling method, necessary samples with an intensity of 1.3 percent were collected. The total number of the plots selected for sampling was 65. The findings of the phytosociological study shows 136 plant species in the area of which 131 species are *Magnolophyta* (109 species are *Dicotyledon* and 22 species are *Monocotyledon*), 4 species of *Polypodiophyta* (Ferns), and one species of *Bryophyta* (Moss). Also there exist 8 species of trees, 22 species of shrub, and 101 herbal species. The results of the study show that altitudes have effect on the diversity and the density in two Association of *Quercus-Coryletum* and *Acero-Coryletum* Vegetation. However, the slope and the aspect of the selected plots play a significant role in determining the vegetative variation. Furthermore, the study also indicated 3 plant associations in the area as below. *Quercus-Coryletum* Association: Located at altitudes of 1380-1460 meters on different slopes of 5-35 percent, mostly in the southern and the south-western aspects on loam silty soils with coverage of 75-100 percent. *Fageto-Coryletum* Association: located at altitudes of 1370-1500 meters on different slopes of 10-60 percent, mostly in the northern and the north-western aspects on loam silty soils with coverage of 80-100 percent. *Acero-Coryletum* Association: located at altitudes of 1440-1500 meters on down slopes of 2-15 percent in the south aspects on loam silty soils with coverage of 75-100 percent.

Keywords: Forest; Plant association; Ardebil

198

